

Zemljó so greha tmíne pokrivalé,
Težko jo terla je sovražna síla,
Pod težo nje so ljudstva zdihovale.

In lépa Zarja, lej, je prisvetila —
Maria — čérne tmíne so zbežale,
Ker sonce naše ona je rodila.

Maríi.

Sim vidil, ko se Zora zlatokrila
Izza gorá je sinjih dvigovala,
Na nebu Luna blede je sijala,
nebeški mir na trudno zemljo lila.

In vidil sim, ko je Danica mila,
Na modro nebo lahno prijadrála,
V lepoti rajski mirno je migljála,
Noči megle je tamne prepodíla.

Navdá čutilo dušo mi neznano,
Ljubezní pšica mi serce presune
In vseka mi sladkó-skeleče rano.

Pri svitu žarnih zvezd in blede Lune,
Z boječo róko primem líro vbrano
In posvetim Maríi mlade strune.

Sonetje so podpisani zapored s šiframi: J. S., —tr—, —it—, —ar, kar zbereš skupaj v J. Stritar. Vsekako so napovedovali že ti prvi poizkusi poznejšega mojstra v pesniškem jeziku in obliki. Sotrudnik „Daničin“, gosp. Marn, se je tako razveselil novega pevca, da mu je v 23. številki istega letnika (z dné 9. junija) zapel naslednji sonet, podpisan s šifro M:

Pevcu

štírih sonetov v 21. listu „Zgodnje Danice“.

Veselja nam srcé si vplameníla,
Ti líra nova, ki nam lepotíje
Nad zvezde, lune, zore si Marije
V Danici tak plameče poslovíla.

Obdarovala očítno pevská Víla
Bogato z mikam vsim Te harmoníje;
Na nebezu pesniškem v Teb' zasíje
Nam zvezda nova; naj bi dolg' svetíla.

O de pogostoma bi lesketála
Ti zvezdica se nam v Marije slavo,
In vedno za lepote nje goréla!

De mnogokrat bi svoje strune vbrála
Ti mlada líra in harmoníja pravo
Le glasov domorodnih nam donéla!

— e —.

Domača umetnost. Gdčna I. Kobilca je naslikala za mestno dvorano alegorijo „Slovenija se klanja Ljubljani“. Predmet je jako pripraven za namen, ki ga ima ta slika. Saj vidimo tudi po drugih mestih, da s sličnimi alegorijami krasé svoje mestne híše. Razveselilo nas je tudi, da moremo med novim slovenskim slikarstvom pozdraviti snov, katera se po vsebini dvíga nad navadno pokrajínsko tvarino, katera je skoro popolnoma prevládala in zadušíla druge stroke. Alegoríja gdčne Kobilce je jako realístično zamišljena. Pod košatim drevesom sedi „Ljubljana“ kot mlada kraljíčna na prestolu, in poleg nje zapisuje „Povest“ njeno zgodbo. Slovenija se klanja svojemu glavnemu mestu v podobi zastopnikov svojega prebivalstva, kateri prinašajo Ljubljani sadove svojega truda. Značaj ljudstva je skoro vsekozi poljedelski. V ozadju se vídi ljubljanski grad. Slika je izdelana z jako svežimi, krepkimi barvami. — G. Rudolf Maister je razstavil sliko večérne krajíne, g. Srečko Magolíč pa štíri manjše pokrajínske sílike.

Društvo za krščansko umetnost v Ljubljani je razposlalo svojim udom tretje „Izvestje“. To „Izvestje“ poróča na 36 straneh, kaj in kako je odbor deloval v svoji stroki, kaj se je obravnavalo v odborovih in odsekovih sejah, ter našteva in kratko ocenjuje knjige, ki jih društvo hrani in izposoja. Tem oddelkom sledi pregled predmetov društvenega muzeja, imenik udov, računski sklep in pravíla. Izvestje završuje spis prerano umrlega dekana Mateja Sitarja: „Podružnica sv. Ahacija pri Turjaku in nekatere druge naše cerkve z nalomljeno ali razmaknjeno osjo“ (stran 31—36). Ta spis pojasnjujejo tudi podobe. Društvo je ímelo dohodkov 2883·03 K in stroškov 1340·48 K, torej ostane v blagajni 1542·45 K. Ustanovnikov je 16, udov 120.

Ivan Šafer. Skromen, v domovini skoro nepoznan učenjak je umrl dné 17. apríla — župnik Ivan Šafer v Dupljah pri Tržíču. Pokojnik je bil rojen v Mekinjah 21. oktobra 1838 in v mašnika posvečen 1. avgusta 1863. Kot kapelan je služil do l. 1868. v Metlíki, do l. 1874. na Vrhníki, kot župni upravitelj in župnik na Selu pri Kamniku do l. 1883., kot župnik v Grahovem do l. 1893., odslej do svoje smrti v Dupljah. Letos je prosil za pokojnino, ki mu je bila tudi že obljubljena; toda preden je mogel stopiti v pokoj, se je nevarno prehladil in po kratki bolezní umrl. Pokojnik je bil vnet duhovnik in velik učenjak. Govoril je tudi laško in francosko; bil je temeljito izobražen zgodovinar in znan strokovnjak v prirodoslovju. Njegove zbirke rastlin in raznih denarjev ímajo veliko vrednost.

Hrvaške umetniške razstave. V Zagrebu je nedavno „Društvo za umjetnost i umjetni obrt“ razstavilo mnogo predmetov. Potem je razstavil mladi slikar J. Bužan več impresionističnih